

A Pécsi Törvényszék a Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Boronkai Zsolt ügyvéd, cím) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (név) jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen jövedelempótló járadék megfizetése iránt a Pécsi Városi Bíróság előtt indított perében a 2012. április 26. napján meghozott 7.P.22.639/2011/22. számú ítélet ellen az alperes által 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az adóhatóság felhívására 19.300 (tizenkilencezer-háromszáz) forint le nem rótt másodfokú illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében az alperest minden hónap 5. napjáig előre havi bruttó 28.058 forint jövedelempótló járadék megfizetésére, valamint bruttó 949.815 forint lejárt jövedelempótló járadék és törvényes kamata, továbbá 380.400 forint perköltség megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen fellebbezéssel az alperes élt, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek a járadékigény tekintetében való teljes elutasítását kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, helyes jogszabályokat hívott fel, a levont jogi következtetés helyes, az érdemi döntés is megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletét helytálló indokainál fogva hagyta helyben a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján.

Az alperes fellebbezésében elsősorban azt sérelmezte, hogy a bíróság a felperes jövedelmét - figyelemmel arra, hogy a felperes keresete a balesetet megelőző időszakban nem volt kellően dokumentált - tanúmeghallgatással, a Pp. 206. § (1) bekezdésén alapuló bírói mérlegeléssel állapította meg. Az alperes fellebbezésben arra hivatkozott, hogy az Szja. értelmében a be nem jelentett jövedelem járadékigényt sem alapozhat meg, bírói mérlegelésnek e körben nem lett volna helye. A fellebbezés másodsorban a járadék összegét érintette, mely szerint a járadék összege tekintetében a rendkívüli munkateljesítmény szakértő által megállapított mértékét csak napi 2-3 óra időszakra eső jövedelem tekintetében vehette volna figyelembe az elsőfokú bíróság.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor adóbevallás hiányában a felperes jövedelmének megállapításához a tanúvallomást felhasználta, a tanúvallomás elfogadásának az ítéletében indokolását adta. A fellebbezési hivatkozással kapcsolatban a másodfokú bíróság utal a Pp. 3. § (5) bekezdésére is, mely szerint, ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási

szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. Nem járt el tehát helytelenül az elsőfokú bíróság, amikor a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti okszerű mérlegeléssel a felperes keresetének felderítésére alkalmas tanúvallomás felhasználásával megállapította a felperes balesetet megelőző évben elért jövedelmét, illetőleg azt, hogy a baleset előtt is ugyanazt a munkát végezte.

A másodfokú bíróság a személyi jövedelemadó alapját képező jövedelem bevallásával kapcsolatban megjegyzi, hogy az adóbevallás alapján történő adóhatósági adómegállapítás elsősorban az adózó nyilatkozata alapján történik, az csupán egy - az adóalanytól származó - információ az adóhatóság számára. A jövedelem bejelentésének elmulasztása adójogi jogkövetkezményeket vonhat maga után, pl. mulasztási bírságot, adóbírságot. Minderre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja, hogy függetlenül attól, hogy a felperes bejelentette-e a jövedelmét az adóhatóság irányába, a polgári bíróságnak a per eldöntése szempontjából - a bizonyítási eljárás keretében - lehetősége van egyéb bizonyítási eszközök bizonyítékként való elfogadásával, felhasználásával és értékelésével megállapítani a felperes adott időszakban elért jövedelmét. Helyesen állapította meg, hogy a felperes baleset előtti jövedelme lényegében megegyezett az igazolt, baleset utáni jövedelmével, amit viszont csak rendkívüli többleterő kifejtéssel tudott elérni.

A járadék összegének meghatározásával kapcsolatban másodfokú bíróság arra kíván rámutatni, hogy az elsőfokú bíróság a járadékszámításnál a szakértői véleményben kifejtettek teljes körű figyelembevételével, helyesen határozta meg a járadék összegét. Téves volt az az alperesi fellebbezési érvelés, miszerint a szakértő által meghatározott 20-25 %-os mértékű többleterő kifejtés a felperes esetében csak a napi 2-3 órában végzett fizikai munka esetében vehető figyelembe.

Az igazságügyi orvosszakértő ezzel szemben úgy foglalt állást, hogy arra tekintettel, hogy a felperes fizikai munkát a munkaideje 1/3 részében végez, a teljes munkatevékenységét a teljes munkaidőben tudja 20-25 % mértékű többleterő kifejtéssel végezni. Ezt alapulvéve helyesen számolt az elsőfokú bíróság.

A sikertelen fellebbezés eljárásjogi következményeként köteles az alperes az Itv. 62. § (1) bekezdés b.) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt állam által előlegezett másodfokú illetéket megfizetni az Itv. 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr. 13. § (2) bekezdése alapján, valamint a felperes részére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú perköltséget megfizetni, amely 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontján (5) bekezdésén és a 4/A. § (1) bekezdésén alapuló ügyvédi munkadíjból áll.

Pécs, 2012. október 17.

Dr. Kovács Zsolt
a tanács elnöke

Dr. Kiss Lászlóné
előadó bíró

. Gelencsér Zoltán
bíró